

Reïncarnatie: de terugkeer van Tut

*Beatty Dimit,
Pacific Northwest Herpetological
Society*

Een sprekend voorbeeld van het onverantwoord houden van reptielen komt uit Stoneham Massachusetts in Amerika. Anthony Ferrari, inwoner van die plaats, vertelde aan 'The Boston Globe' dat hij ervan houdt om risico's te nemen in het leven. In een krantenartikel van 13 augustus 1996 beschrijft journaliste Pamela Ferdinand hoe de hele stad in de ban raakte van de Egyptische cobra 'Tut'. Tut was zo ondeugend geweest om, terwijl zij in de voortuin gelaten was om te zonnebaden, de 'benen' te nemen. Anthony deed na een week aangifte van de vermissing. Hij vertelde de politie dat hij ervan uit ging dat de slang wel dood zou zijn. Zijn terughoudendheid om aangifte te doen is begrijpelijk, aangezien hij nagelaten had om, zoals de wetgeving in Massachusetts verplicht, een vergunning aan te vragen voor het houden van een giftige slang. Deze nalatigheid kon hem minimaal 50 dollar kosten of een gevangenschap van 30 dagen. Leslie Morrison van de 'New England Herp. Society' vertelde de journalist dat de straf voor een beet van deze slang (er vanuitgaande dat antigif beschikbaar was) vier weken ziekenhuis zou zijn, waarbij de kosten op konden lopen tot 10.000 dollar!

Het verhaal wordt nog fraaier als je bedenkt dat meneer Ferrari tegenover de plaatselijke basisschool woont (woonde?) en het tegen het einde van de schoolvakanties begon te lopen. Als kinderen zich op het eind van de vakantie beginnen te vervelen is de jacht op een giftige slang niet bepaald de ideale methode om hen bezig te houden. De alertheid onder de bevolking nam toe en leverde voor iedereen (behalve de betrokkene)

een mooi verhaal op: iemand had buiten een plastic nep-slang tussen de bloempotten liggen om vogels af te schrikken. Een agent van de plaatselijke politie stond doodsangsten uit bij het vangen van deze slang. Hij dacht dat het de cobra was, omdat de staart (door de wind?) bewoog. Twee dagen later verscheen een vervolgartikel in de krant waarin de journalist nog wat aanvullende informatie gaf:

- De cobra was gekocht via een advertentie in het blad 'Reptiles'.
- Aangezien het een uitheemse slang betrof, kon een hogere boete tegemoet zien worden van maximaal 250.000 dollar of maximaal 5 jaar cel.
- De advocaat van Ferrari (zijn echte naam was Barry Corbett) bleek ook zijn vader te zijn.
- Naast privileges in de voortuin had Tut ook al aan het nachtleven deelgenomen. Ferrari had hem meegenomen naar de plaatselijke nachtclub om hem aan een slangenhoudende buikdanseres te laten zien.
- De politie zocht naar de slang en plaatste waarschuwingsborden. Verder adviseerde ze de bewoners om, als ze de slang vonden, CO₂-brandblussers te gebruiken om het dier te immobiliseren totdat de politie arriveerde.

Op 16 augustus publiceerde de krant een ingezonden brief waarin ene zekere Patricia Smith de suggestie deed om het motto van de stad te veranderen in 'Welkom in Stoneham - de stad waar iedereen omlaag kijkt'. Verder schreef ze dat ze er vanuit ging dat er een hormonale oorzaak moest zijn die maakt dat deze man zijn naam veranderde in Ferrari, dat hij niet-slangenhouders de schuld gaf van de crisis die veroorzaakt is door zijn eigen onbezonnenheid en dat zijn favoriete

manier om vrouwen aan te spreken was: 'Hey babe, wanna feel my snake?'

Uiteindelijk is de slang gevonden. Op 6 november meldde 'the Boston Globe' dat de slang gevangen was in een klaslokaal, en overgedragen was aan een 'slangen-expert' totdat de autoriteiten besloten hadden wat er met het dier moest gebeuren.

De volgende dag meldde de krant dat de slang gevonden was door een jongen uit groep vier die zijn lunch uit z'n tas wilde pakken en zich realiseerde dat er een slang op zijn broodje salami lag. Terwijl de leerlingen in het cafetaria waren lukte het een leerkracht om de slang onder een vuilnisemmer gevangen te zetten. Tut, Tut, Tut. Uiteindelijk is Ferrari aangeklaagd. De tenlastelegging was op basis van de Federale wetgeving.

Achteraf vallen me een aantal uitspraken uit het eerste krantebericht op. Het artikel opende met de opmerking dat Tut slechts de laatste van een hele serie gevaarlijke slangen uit zijn collectie was. Verderop in het artikel schrijft de journalist dat de burens niet op de hoogte waren van het feit dat Ferrari Boa constrictors en Pythons hield.

Het is te betreuren dat onze hobby om de zoveel tijd met zulke idioten te maken krijgt. Het is ook te betreuren dat de pers niet tevreden is met dit toch al sensationele verhaal en de zaak verder opklopt door *Boidae* op één lijn te stellen met *Elapidae*. Maar ja, zo werkt dat nu eenmaal.

Vertaling uit het Engels door Gijs van Aken